

kommande derom maa komme til Kundskab eller sættes istand til, dersom dertil maatte findes Anledning, at drage Embedsmanden til Ansvar for hans Forhold; thi vel hedder det i Lovens 1—26—1: „befindes en Erklæring uretteligen „og vrangeligen at være gjort, da skal den, „som den paaskrevet og givet haver, dertil „svare og have sin Bestilling forbrudt eller i „andre strenge Maader alvorligen straffes, som „den, der haver givet Marsag, at Kongens „Haand og Segl imod Kongens høie Respect „er bleven misbrugt“; men det er jo dog klart, at naar den Paagældende ikke veed og ikke maa vide, hvad der foretages imod ham i en Sag, som maaskee angaaer hans timelige Belfærd (Hør!), og han altsaa heller ikke maa vide Embedsmandens Forhold, saa kan denne Lovbestemmelse aldrig komme til Anvendelse, hvor vilkaarlig og uretfærdig Embedsmanden end har handlet, men derved reduceres den til at staae som et Phantom, et Blandværk, thi den er ingenlunde taget tilbage ved nogen anden Lov. Det er ogsaa saa meget mere urigtigt, at disse Erklæringer hemmelighedes, som Borgerrepræsentanterne paa flere Steder jo holde deres Forhandlinger offentligt, og der ved disse forekomme Erklæringer over Ansøgninger om hørgerlige Rettigheder, ved hvilke Leiligheder personlige Forhold komme under Ventilation. Men det er saa langt fra, at dette har havt nogen skadelig Indflydelse paa Borgerrepræsentanternes Virksomhed, at de Paagældende meget mere derved ere blevne opmærksomme paa Mangelen af Oplysninger, som de siden efter have tilveiebragt, hvorved de stundom have erhvervet Rettigheder, som de maaskee ellers vilde være gaede glip af. Jeg troer saaledes, i Retfærdighedens Navn at kunne anbefale det foreliggende Forslags Fremme.

J. Knudsen: Det Lovforslag, der nu er Spørgsmaal om, hvorvidt det skal fremmes eller ikke, vil jeg tillade mig at anbefale til videre Fremgang i Thinget. Jeg troer, at en større Deel af Folket, der staaer uden for denne Sag, meget ugjerne saa denne Sag falde forrige Aar heri Thinget. Vi have her en Sag noget lignende den, vi forleden Dag behandlede om Kugleaffstemningen; og jeg indrømmer villigt, at der ogsaa imod nærværende Sag med

Grund kan indvendes en Deel; men paa den anden Side troer jeg dog, at det Dvervefende taler for den. Man siger, at der er en større Sikkerhed og Betryggelse for, at Vedkommendes Erklæring bliver mere sand og paalidelig, under visse Forhold, naar den bliver en Hemmelighed for den Paagældende, som den vedrører; man kan tænke sig et saadant Tilfælde. Men i Almindelighed kommer vidst det Rette og Sande klarest frem igjennem Offentligheden, og jeg troer vissefelig ikke, at det er under Hemmelighedens Slør, at vi skulle søge den. Ved disse hemmelige Erklæringer er man ligefrem voldgivet i vedkommende Embedsmands Haand, idet man er afklaaren Afgangen til at faae at vide hvad han har erklæret, og saaledes ikke kan have nogen som helst Leilighed til at imødegaae og berigtige, hvad der muligen af en eller anden Grund kunde være mindre sand og paalidelig.

Man kan tænke sig, at Embedsmanden skal afgive Erklæring over et Andragende fra en personlig Uven; tør man da i saadant Tilfælde antage, at Embedsmændene i Almindelighed ere hævede over de menneskelige Svagheder, og at man ikke kunde tænke sig, at En eller Anden bukkede under for denne Svaghed, og lod det personlige Uvenskab have Indflydelse paa Erklæringen. Jeg siger ikke, at saadant er Tilfældet, men jeg spørger, om saadant ikke nok kunde tænkes muligt? Og, selv om en sand og retfærdig Erklæring var afgiven, vilde dog denne Embedsmændens personlige Uven ikke staae i den Formenting, at Erklæringen havde været falsk og ham imod, og saaledes derved forøge sit Had?

Jeg troer, at vedkommende Embedsmænd selv maae ønske, at Erklæringsvæsenet bliver offentligt; thi saaledes som det nu er, miskjendes de ofte. Det kan ikke undgaaes, og det er noget, man saa ofte seer Beviser paa, at Supplicanterne troe, at Embedsmændenes Erklæring har været falsk og urigtig, og at dette har været Grunden til, at deres Andragende ikke har fundet Medhold.

Jeg troer ikke, at Sandhed og Retfærdighed vil lide noget Skaar ved Offentligheden; jeg troer tværtimod, at hvad der er Ret, endnu sandere derigjennem vil komme frem.